

POTRĄCENIE (2) *sb n*

Tekst nie oznacza ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg G potrącenia (1). ◇ A potrącenie(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. potrącić.

*Potknięcie się, zachwianie się; przen; expulsio PolAnt (2) : Ięzyká kłamliwego nienawidzi vniżony/
zás vřtá łágodne czynią potrącenie. BudBib Prov 26/28.*

*Zwrot: »wyrwać nogę od potrącenia« (1): Bo wyrwałeś dużę moię od śmierci/ oko moie od łzy/
nogę moię od potrącenia [pedem meum ab expulsione mei]. BudBib Ps 114/8.*

Cf POTRĄCIĆ

MC